

10 Νοεμβρίου 2018

Ὁλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάρχου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου

ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων (α' αἰών)

Ὁρέστου μάρτυρος τοῦ Τυανέως

Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου

ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοχίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν..., καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. **Ἐ**ν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.

Πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζω ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστα μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγχους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' (62)

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως

αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Εν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεὸς.

Κύριε, ἔλεησον. Κύριε, ἔλεησον. Κύριε, ἔλεησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

ψαλμὸς πζ' (87)

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μή διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μή γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτῃ ἢ προσευχῇ μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἶμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ, ἔταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχῇ μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἔλεει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθῆσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν

ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυί, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά

μου, ἐν ἔμοι ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειρὰς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἔλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου

Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν..., τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἦχος Δε

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Ἀντιφωνάριον 2009 σ.64

Α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου

ου ου ι α

- Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. 64:5
- Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται. 24:13
- Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν. 134:13

μαρτυρικόν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον 2004 σ.496

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη η η

ται ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι οι κα

λως τον α γω να τε λε σαν τες και την πι στιν τη ρη σαν

τες παρ ρη σι αν ε χον τες προς τον Σω τη η ρα

υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα

τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η

μων

νεκρώσιμον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον 2004 σ.497

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

Μνησθητι Κυυριεως αγαθος των δουλων

σου και οσα εν βιωη μαρτον συγχωρησον

ου δεις γαρ αναμαρτητος ειμησυ οδυναμε

νος και τοις μεταστασιδου ναιτην αναααπαυ

σιν

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον 2004 σ.497

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

α μην

Μητηρα γιγαητου αφραστου φω

τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι μω ω ων τες ευ

σε βως μεγα λυ υ νο με ε εν

Συναπτή μικρά

Ἐπι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Καθίσματα μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

μαρτυρικά

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

Ἦχος λ π β̄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.139/995+116/972

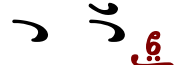

α θλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω σκαμ

μα τι τυ ραν νι και αι κι σεις ε πι τους μαρ τυ ρας

και ι σταν το χο ροι των α σω μα των βρα βει α κα

τε χον τες της νι κης εξ ε στη σαν τυ ραν νους και βα

—   —
σι λεις οι σοφοι κα θει λον τον βε λι αρ ο μο λο γι α

  —
Χρι στου ο εν ι σχυ σας αυτους Κυ υ ρι ε δο ξα

 —
α σοι οι

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.139/995+122/978

 —
Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις αυ του

 —
Α θλη τι κον α γω να υ πο μει ναν τες οι α γι

 —
οι και τα βρα βει α της νι κης πα ρα σου ου ου κο

 —
μι σα με νοι κα τηρ γη σαν τας ε πι νοι ας των πα α ρα

 —
νο ο ο μων ε δε ξαν το στε φα νους της α α θαρ σι

 —
ας δι αυ των ο Θε ο ος δυ σω που με νος δω ρησαι η

Ϡ — — υ λ λ — — Ϡ
μιν το με γα ε λε ο ος

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

Ἦχος λ π Ϡ Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.139/995+129/985

Ϡ — — — — — Ϡ
Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ μα

— — — — — Δ
στω σεν ο Κυ ρι ος

Τ — — — — — Δ
ων α γι ων σου η μνη μη Κυ ρι ε α νε

— — — — — Ϡ — — — — Ϡ
δει χθη ως πα ρα δει σος ο εν Ε δεμ εν αυ τη γαρ α

— — — — — Ϡ — — — — Ϡ
γαλ λεται πα σα α η κτι σις δι ο ο δι δου η μιν τη

— — — — — Δ — — — — — υ λ λ
αυ των πα α ρα κλη σει ει ρη νην και το με γα ε λε

— — — — — Ϡ
ο ος

νεκρώσιμον

Ἦχος λ π Ϡ Δι Ϡ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.139/995

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

αληθως ματαιο τηςτασ υπαντα ο δεβι

ος σκιααα και ενυπνιον και γαρ ματηντα

ραττεται πας γηγενης ως ειπεν η Γραφη οτε τον

κοοσμον κερδησομεν τοτετωτα αφωοικησομεν

οπου ομου βασιλεις και πτωχοι δι ο Χριστε ο Θε

ος τους μετασταντας αναπαυσον ως φιλανθρω

ωποος

Θεοτοκίον Ἦχος λ π Δε

Αναστασιματίριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.277#

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

ων α μην

Ο την ευ λο γη με νηκα λε σας σου ουΜη τε ρα ηλ

θες ε πι το παθος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω Σταυ

ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων τοις Αγ

γελοις συγ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η α πο λο

με νηδραχημη ο παν τα σο φως οικο νο μη σας δο ξα α

σοι οι

Νεκρώσιμα εὐλογητάρια

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Κε $\bar{\chi}$

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον τόμος Β'
Ὡρολόγιον 2003 σ.15

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠματὰ σου $\chi\grave{\eta}$

Των ἀγίων ὁ χορός $\nu\acute{\eta}$ εὐρεπή γη ἠντήσ

ζῶης καὶ θύραν παρὰ δεῖσ σου $\chi\grave{\eta}$ εὐρωκά γωτήν

ὀδὸν διατῆς μετὰ νοι οἰας $\chi\grave{\eta}$ το ἀπολω

λος προβάτον ἐγωεῖμι $\chi\grave{\eta}$ ἀνακάλεσαι

μεσωτήρ καὶ σωσον με $\chi\grave{\eta}$

Εὐλογητός εἰ Κύριε $\nu\acute{\eta}$ διδάξον μετὰ δι

καὶ ὠματὰ σου $\chi\grave{\eta}$

Οἰκτον ἄμνον τοῦ Θεοῦ κηρυξάντες $\nu\acute{\eta}$ καὶ σφα

γιασθέντες ὡσπερ ἀρνες $\chi\grave{\eta}$ καὶ πρὸς ζῶην τὴν ἀ

γη ρω α γι οι ^{ν'} και α ι δι ον με τα τε θε εν

τες ^{χ' q'} του τον εκ τε νως μαρ τυ ρες αι τη σα σθε ^{χ' q'} ο φλη

μα των λυ σιν η μιν δω ρη η σα α σθαι ^{χ' q'}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ^{ν'} δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα α σου ^{χ' q'}

Οι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες ^{ν'} τε θλιμ

με νην παν τες οι εν βι ι ω ^{χ' q'} οι τον Σταυ ρον ως ζυ

γον α ρα με νοι ^{ν'} και ε μοι α κο λου θη σαν τες εν

πι ι στει ^{χ' q'} δευ τε α πο λου ε τε ^{χ' q'} α η τοι μα σα η μιν

βρα βει ει α και στε φη τα ου ρα νι ι α ^{χ' q'}

Ευλογητος ει Κυριε ^{ν'}η διδαξον με τα δι

και ωματα σου ^χη

Εικωνει μιι της αρρητου δοξης σου ^{ν'}η ει

και στιγματα φερωπται σματων ^χη οικτειρησον το

σον πλασμα Δεσποτα ^{ν'}η και καθαρison σηευσπλαγ

χνιια ^χη και την ποθεινην πατριδα παρα

σχου μοι ^χη παραδεισου παλιν ποιων πολιιτηην

με ^χη

Ευλογητος ει Κυριε ^{ν'}η διδαξον με τα δι

και ωματα σου ^χη

Ο παλαι με εν εκ μη ον των πλασας με ^{γ'}η και

ει κο νι σου θει α τι μη ησας ^{χ'}η πα ρα βα σει εν

το λης δε πα λιν με ε πι στρε φας εις γην εξ ης ε λη

η φθην ^{χ'}η εις το καθ ο μοι ωσιν ε πα να γα γε ^{χ'}η το

αρ χαι ον καλ λος α να μορ φω ωσα α σθαι ^{χ'}η

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ^{γ'}η δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα α σου ^{χ'}η

Α να παυ σο ον ο Θε ος τους δου λους σου ^{γ'}η και

κα τα τα ξον αυ τους εν πα ρα δει ει σω ^{χ'}η ο ο

που χο ρι των α γι ων Κυ ρι ε ^{γ'}η και οι δι

λο υ ι ι α **γ'** **η** δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος **χ** **η**

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός...

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (γ')

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...

Ἀμήν.

Καθίσματα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

νεκρώσιμον

Ἦχος **λ** **η** **Κε**

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον τόμος Β'
Ὡρολόγιον 2003 σ.18

Α να παυ σον Σω τηρ η μων με τα δι και αι

ων τους δου λους σου **χ** **η** και του τους κα τα σκη νω σον εν

ταις αυ λαις σου κα θω ως γε γρα πται **γ'** **η** πα ρο ρων ως α

γαθος τα πλημμεληματα αυτων τα εκουσια

και τα εκουσια και παντα τα εν αγνοια

και γνωσει φιλανθρωπε Θεοτοκίον

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

και παντα τα εν αγνοια και γνωσει φιλαν

θρωπε

Και νυν και εις τους αιωνας των αιωνων

ων αμην

Ο εκ Παρθενου ανατειλας τω κοσμω Χρι

Ὑ
στε ο Θε ος **ν'** υι ους φω τος δι αυ της α να δει
ει ξας ε λε η σον η μα α ας **χ** **κ**

ν' ψαλμός

- Ἐ**λέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- Ἐ**πὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- Ὅ**τι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.
- Σ**οὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- Ἴ**δου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- Ἴ**δου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- Ῥ**αντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- Ἀ**κουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.
- Ἀ**πόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- Κ**αρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- Μ**ὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- Ἀ**πόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
- Δ**ιδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

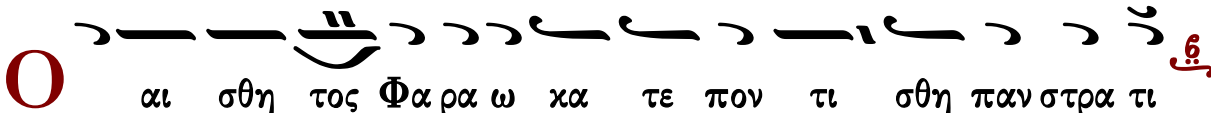
Κανὼν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, ᾠδὴ α΄

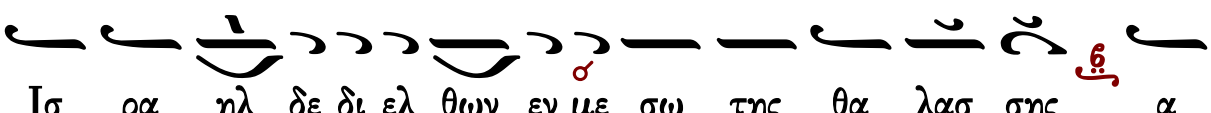
ὁ εἰρμός

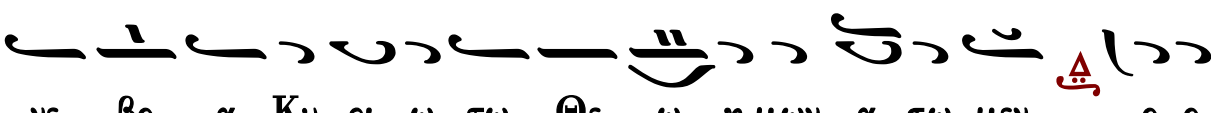
Ἦχος λ̣ ̣ ̣ Β̣ ̣ ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.146

Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ, κατεποντίσθη πανστρατί, Ἰσραήλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἀνεβόα· Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

 Ο αἰ σθη τος Φα ρα ω κα τε πον τι σθη παν στρα τι

 Ισ ρα ηλ δε δι ελ θων εν με σω της θα λασ σης α

 νε βο α Κυ ρι ω τω Θε ω η μων α σω μεν ο ο

 τι δε δο ο ξα α σται αι

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένῳ νοτὶ, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσσεβοῦντας τυράννους οἱ

Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γενόμενοι, σοφῶς μετέβησαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, καὶ τῶν Ὁσίων ὁ χορός, Προφητῶν καὶ Δικαίων ἀπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, ἀστραπτόμενοι ἔφθασαν, πρὸς σκηνάς οὐρανίους.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναίων πᾶσα πληθὺς, οἰκειωθεῖσα τῷ Θεῷ, καὶ τὴν Εὐάν τὸν δεινῶς ἀπάτη θανατώσαντα, συμπατήσασα πόνους, ἀνδρικοῖς μακαρίζεται, ἐνθέοις ἄσμασι.

νεκρώσιμον

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ ἀπὸ γῆς κατ' ἀρχάς, πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, ἀνάπαυσον δεόμεθα, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς Ὑπεράγαθος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτέρα Ἀγνή, τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἀνεδείχθης τεκοῦσα, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σέ δοξάζοντας.

Κανὼν τῶν ἀποστόλων, ᾠδὴ α'

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ

Ἦχος ᾠ Πα

Ἰωάννης Πρωτοψάλτης
Εἰρηολόγιον 1903 σ.432

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῖοι πεφυκότες μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσωπήσατε, ἀμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσοπτρα Θεοῦ φωτειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων, ὤφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότης νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις, αὐγάς θεόπται Ἀπόστολοι.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡῦγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἐραστος

καὶ Τέρτιος, καὶ Ὀλυμπᾶς, Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, ἅμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὐσεβεῶς μακαρίσωμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῆ σῆ, κυοφορία Παρθένε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Κανὼν Ὁρέστου μάρτυρος, ὠδὴ α΄

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν

Ἦχος 6΄.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς Πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον σου ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε, καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, Μάρτυς πανάριστε.

Δόξα Πατρὶ...

Υπομονῆ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας, τοὺς παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας, Ἀθλοφόρε, Ὁρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἄψυχα ξόανα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρῶτατον σκήνωμα, καθικετεύω Ἄχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν μου, ἠδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, τῆ μεσιτεία σου.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, ὠδὴ γ΄

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ π **Ββ**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.146

Ἐν τῇ στερραῖ, τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω ἀγαθὴ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

εν τη στερρα της πιστεω ως σου πετρα τον λογι
 σμον εδρα σας τη ης ψυχης μου στερεωσον Κυρι
 εσε γαρ εχω αγαθε κα τα φυγη ην και στερε
 ωω μαα

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωματικοῖς, προσομιλοῦντες πόνους, οἱ Ἀθληταί, τὴν ἄπονον ἐσχόπουν, ἀντίδοσιν χαίροντες, καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν, πόνους μυρίους ἐν χάριτι.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνώμη στερραῖ, σοβοῦντες τὰ θηρία, τὰ πονηρά, οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ἐρρύσαντο ἄτρωτα, τῆς κακίας τῆς αὐτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεῖα θρέμματα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελοντί, ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ὑπεισελθῶν, χορὸς ὁ τῶν ὀσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα, τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ζωὴν, τὴν δι' αἰῶνος ἀπέλαβε.

νεκρώσιμον

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ῥῦσαι πυρός, Χριστέ τοῦ αἰωνίου, τοὺς εὐσεβῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεισιν, ὀφλημάτων ἀγαθῆ, καὶ αἰωνίαν ἀπόλαυσιν.

Ἦπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἰ τὸν Χριστόν, ποθήσασαι Γυναῖκες, σὲ τὴν αὐτόν, ἀρρήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῶ, παρεστῶσαι χορεύουσι.

Κανὼν τῶν ἀποστόλων, ὧδὴ γ'

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ λόγον ὡς λύχον νοητόν, προσφέροντες Ἀπόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτός ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος, καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκῆσαν ψυχᾶς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο, ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας ἐδείμασθε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείναςαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία θεονυμφε.

Κανὼν Ὁρέστου μάρτυρος, ὧδ' ἡ γ'

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Ἦχος 6'.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, Παμμάκαρ ἥσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος,

πολλούς πρὸς φῶς μετήγαγον εὐσεβείας, Μάρτυς πολυάθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Δόξα Πατρί...

Ἵψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοία, κατέρραξας ἀνδρεία καὶ καρτερία, ὑψώθης δὲ πρὸς Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὁρέστα ἔνδοξε, καὶ ψάλλων ἔλεγες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ, τὸν Πλάστην σου καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον· διὸ σοὶ κράζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

ὁ εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.347*

Ε ν πε ε τρα α με της πι στε ως στε ρε ω σας

ε πλα τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ηυ φραν

θη γαρ το πνε ευμα μου εν τω ψαλλειν ουκ εστιν α γιος

ως ο Θε ος η μων και ουκ εστι δι και ος πλην

σου Κυ ρι ε ε ε

Μετά τὴν γ' ᾠδὴ συναπτὴ μικρά
Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.

Καθίσματα

τῶν Ἀποστόλων

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος α΄.

Ἐράστου Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου, Ῥοδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασάνου, εὐχαῖς ὑμῶν ρύσασθε.

Δόξα... τοῦ μάρτυρος

Ὁ ὑψωθεὶς

Ἦχος δ΄.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι πανόλβιε· στέφος ἀνεπλέξω δέ, ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἣν ἐκδυσώπει ρύσασθαι κακῶν, Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πῖσται ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνησεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρχων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ Ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

ὁ εἰρμὸς τῆς ε' ᾠδῆς

Ἦχος Πα

ε ν α βυ σ σω πται σμα α τω ων κυ κλου μενος την α
 νε ξι χνι α στον της ευ σπλαγ χνι ας σου ε πι καλου
 μαι α βυ σ σον εκ φθο ρας ο Θε ο ος με α να γα γε
 ε ε

Μετά τὴν ζ' ᾠδὴ συναπτὴ μικρά
 Ἔτι καὶ ἔτι...
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου...
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Κύριε, ἐλέησον.
 Κύριε, ἐλέησον.
 Σοί, Κύριε.
 Ἀμήν.

Κοντάκιον τῶν ἀποστόλων

Χορὸς Ἀγγελικὸς

Ἦχος α'.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πολύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην,
 ἐκ μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑμῶν ὅθεν εὔρατε, τὴν ἀμοιβὴν
 τῶν καμάτων, αἰωνίζουσαν, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λαβόντες ἀπόστολοι.

Συναξάριον

Τῇ ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα,
 Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

στίχοι

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λογου ὑμνῶ λόγοις,
 Λόγω βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.

Ἐξὰς ἀποστολέων δεκάτῃ βίον ἐξεπέρησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὁρέστου.

στίχοι

Ἄθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἱππασμάτων,
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νόνου ἐπισκόπου, τοῦ κατηχήσαντος τὴν ἁγίαν Πελαγίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου ἐπισκόπου.

στίχοι

Βίου διαστάς, οὗ βραχὺς τις ὁ δρόμος,
Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μίλου ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

στίχοι

Ἐκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσταις Μίλον,
Σφαγὴ μὲν αὐτόν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς λίθοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Καλλιοπίου, Νίρου, καὶ Ὁρίωνος.

στίχοι

Ξίφει τράχηλον, Καλλιόπιε, κλίνας,
Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.
Ἐπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλὴ σου, Νίρε,
Θείου κεφαλὴ μάρτυρος διὰ ξίφους.
Κὰν ζῶν ἐβλήθη μάρτυς εἰς γῆν Ὁρίων,
Ἐπερ τὸν Ὁρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ εἰρμὸς τῆς ἡ' ὠδῆς

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ σκυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Τ ον εν κα μι νω του πυ ρος των Ε βραι ων τοις παι σι

συ γ κα τα βαν τα και την φλο γα εις δρο σον με τα βα

λο ο ον τα Θε ον υ μνει τε τα ε εργα ως Κυ ρι

ον και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω να α

ας

Θ' ὠδὴ τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνει η ψυχη μου τον Κυριον

και η γαλιλασετο πνευμα μου επιτω

Θεωωτωσωτηριμου

Την τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριιτωωστων Σεραφιμ την αδι

αφθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε

οτοκον σεεμεγααλυνομεν

Οτιεπεβλεψεν επιτην ταπεινωσιν

της δουλης αυτου ιδου γαρ αποτου νυν μακα

ριουσι με πασαι αι γενεαι

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτωσ των Σεραφιμ την αδι

αφθορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε

οτοκον σεεμεγααλυνομεν

Οτι εποιησε μοι μεγαλεια οδυνα

τος και αγιοντο ονομα αυτου και τοελε

ος αυτου εις γενεαν και γενεαν τοις φοβου με

νοις αυτον

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτωσ των Σεραφιμ την αδια

φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του

δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

κον σε ε μεγα λυ νο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κενους

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα α λυ νο μεν

A ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

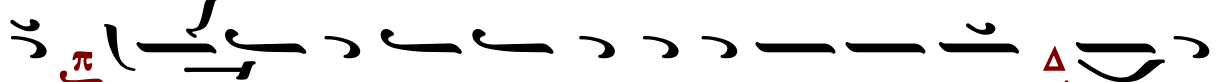

ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε μεγα α λυ νο μεν

ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
 Αναστασιματάριον 1905 σ.445

Τ ον εκ Θε ου Θε ον Λο γο ον τον αρ ρη τω σο φι

 α η η κον τα και νου ργησαι τον Α δαμ βρω σει

 φθο ρα πε πτω κο τα δει νως εξ α γι ας Πα ρ θε ε νου

 α φρα στως σα ρ κω θεν τα δι η μας οι πι στοι ο

μο φρο ο νως εν υ μνοις μεγα λυ νομεν π

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.23@

Δ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε

την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και παν

α μω μη τον και μη τε ρα του Θε ου η μων την τι

μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α

συγ κρι ι τω ως των Σε ραφιμ την α δι α φθο ο ρως Θε

ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με

γα λυ νο με ε εν π

Συναπτή μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

νεκρώσιμον

Ἦχος ἦ Γαϛ̅

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.504

και νε κρων και ζω ων των εξ ου σι α

α ζων ως Θε ος α να παυ σον τους σους δου ου

λους εν ταις σκη ναις των εκ λε κτων ει γαρ και

η μα αρτον Σω ω ω τερ αλλ ουκ α πε ε στη σαν

εκ σου

Γυναϊκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος β'.

Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος, καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος, καὶ Ἐραστος σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Αἶνοι

Ἦχος λ π̣ ̣ Β̣ϛ ̣

Αναστασιματῆριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.509*

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε

αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι νει

ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι

πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

Κ υ ρι ε ει μη τους α γι ους σου ει χο μεν πρε σβευ

τας και την α γα θο τη τα σου συμ πα θου σαν η μιν

πως ε τολ μω μεν Σω τηρ υ μνησαι σε ον ευ λο γου σιν α

παυ στως αγ γε λοι καρ δι ο γνω ω στα φει σαι των

ψυ χων η η μω ων

μαρτυριχόν

Ἦχος λ π Βε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.141/997+123/979

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι

θα ρα

Μνη μη μαρ τυ υ ρων α γαλ λι α μα τοις φο βου

με ε ε νοις τον Κυ ρι ον α θλη σαν τες γαρ δι α Χρι

στον στε φα νους παρ αυ του ου ου ε κο μι σαν το και

νυν εν παρ ρη σι α πρε σβευ ου σιν υ πε ρ των ψυ χων

η η μω ων

μαρτυρικόν

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ε̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.141/997+130/986

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω

T ους α γι ους ε θαυ μα στω σε και α γι ας ο Θε

ος η μων α γαλ λι α α σθε και ευ φραι νε σθε παν τες

οι δου λοι αυτου υ μιν γαρ η τοι μα σε τον στε φα νον

και την βα σι λει αν αυτου αλλ αι του ου μεν και η

μων μη ε πι λα θη η σθε ε

μαρτυρικόν

Ἦχος λ π̣ Β̣ϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.112/968

A ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

K υ ρι ε εν τη μνη μη των α γι ων σου πα α σα

η κτι σις ε ορ τα ζει οι ου ρα νοι α γα λ λ ο ν ται

συν τοι οις α γ γ ε λ ο ις και η γ η ευ φ ραι νε ται συν τοι οις αν

θ ρ ω π ο ις αυ των ταις πα ρ α κ λ η σε σιν ε λε η σ ο ν η

μα ας

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ΒΨ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.140/996

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Κ υ ει ο Θε ος ημων ο εν σο φι α τα πα αντα δη

μι ουρ γων και πληρων προ φη τας εξ α πε στει λας Χρι

στὺε προ φη τευ σαι σου την πα α ρου σι αν και α πο στο

ο λους κη ρυ ξαι σου τα με γα λει α και οι με ε εν

προ ε φη ξ τευ σαν την ε λευ σι ιν σου οι δε τω βα

πτι σμα τι ε φω τι σα αντα ε θνη μαρ τυ ρες δε ε τυ χον

ων πε ρε ε πο θο πυν και πρε σβε ε ευ ει σοι ο χο ρος

των αμφο τε ρων συν τη τε κου ση σε α να παυ σον Κυ ρι ε

ψυ χας ας προ οσ ε λα βου και η μας κα τα ξι ω σον της

βα σι λει ας σου ο σταυ ρον υ πο μει νας δι ε με ε

ε τον κα τα κρι τον ο λυ τρω της μου και Θε ο ο

Δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἔλεησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἔλεησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἔλεησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας

τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Κύριε, Ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς...

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν...

Ἀμήν.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰώνων

νεκρώσιμα Θεοφάνους

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἦχος λ̣ π̣ Ψ̣ Β̣ϛ̣

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.142/998

Ε̣
χων α κα τα λη πτον την εις η μας ευσπλαγ χνι
αν και πη γην α κε νω τον θε ι κης χρη στο τη τος
πο λυ ε λε ε τους προς σε ε Δε σπο τα με τα βε
βη κο ο τας εν γη η ζων των κα τα σκη νω σον εις
τα σκη νω μα τα τα α γα πη τα και πο θου με να κα

τα σχε σιν δω ρου με νος την δι η νε κω ως δι α

με νου σαν συ γαρ υ περ πα αν των εξ ε χε ας το

αι μα σου Χρι στε και ζω η φο ρω τι μη μα τι

κο σμον εξ η γο ρα σα ας

Μ α κα ρι οι ους ε ξε λε ξω και προ σε λα

βου Κυ ρι ε

Ν ε κρω σιν υ πε μει νας ζω ο ποι ον ε κου σι

ως και ζω ην ε πη γα σας και τρυ φην α ι δι ον πι

στοις δε δω κας εν η κα τα τα ξον τους κε κοι μη

με ε νους επ ελ πι δι α να στα σε ως τα του των

πται σμα τα παν τα συγχωρων α α γα θοτητι ως μο νος

α να μαρ τη τος μο νος α γα θο ος και φι λανθρωπος ι

να δι α πα αν των υ μνη ται σου το ο νο μα Χρι

στε και σε σω σμε νοι δο ξα ζω μεν την οι κο νο μι

αν σου ου

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σο

νται

Ζ ων των κυ ρι ευ ον τα θε αρ χι κη εξ ου σι

α και νε κρων δε σπο ζον τα σε Χρι στε γι νω ω σκον

τες ι κε τευ ο μεν τους πι στου ους δου λους σου τους προς

σε τον μο ο νον ευ ερ γε ε την εκδη μη σαν τας

αυ τους α να παυ στον συν τοις εκ λε κτοι οις σου φι λαν θρω

πε εν το ποις α να ψυ ξε ως εν ταις των α γι ι ων

λαμ προ τη σι θε λη της ε λε ε ους υ παρ χεις γαρ

και σω ζεις ως Θε ος ους κατ ει κο να σου ε πλα

σας μο νε πο λυ ε λε ε ε ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Θεοτοχίον

Ω φθης εν δι αι τη μα θε ο πρε πες Παν α γι

 α ^ΑΘε ον γαρ ε χω ρη σας και Χρι στον ε γε εν νησας

 α πει ρο γα με βρο των ο ρω μενον εν δυ σιν ου σι

 ι αις εν μι α α τη υ πο στα σει δε ον εκ δυ

 σω πη σον ως μο νο γε νη η και πρω το το κον

 τον σε παρ θε νον α μω μον και με τα τον το κον φυ λα

 ξαν τα ψυ χας α ναν πα αυ σαι των πι στει κοι μη

 θεν των εν φω τι εν α κη ρα τω φαι δρο τη τι και

 μα κα ρι ο τη τι ι ι

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

μαρτυρικόν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριῶδιον 2004 σ.496

Απο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη η η
 ται ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι οι κα
 λως τον α γω να τε λε σαν τες και την πι στιν τη ρη σαν
 τες παρ ρη σι αν ε χον τες προς τον Σω τη η ρα
 υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα

τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η

μων

νεκρώσιμον

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον 2004 σ.497

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Μνη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των δου λων

σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον συ γω ρη σον

ου δεις γαρ α να μα αρ τη τος ει μη συ ο δυ να με

νος και τοις με τα στα σι δου ναι την α να α α παυ

σιν

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον 2004 σ.497

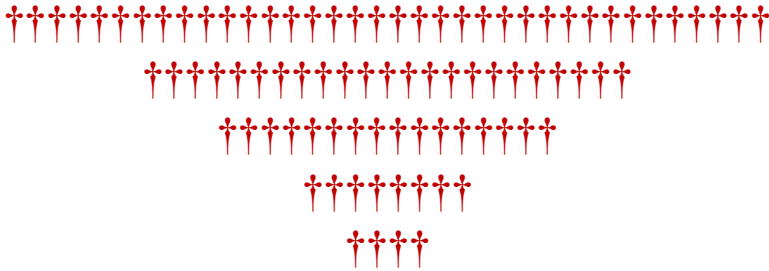
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Μητηρ α γι ι α η του α φρα στου φω

τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι μω ω ων τες ευ

σε βως μεγα λυ υ νο με ε εν

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.3

Κυριε ελεησον

^{NH}
Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{6 λ}

^{NH}
Κ υ ρι ε ε λε η σον ^Δ

^{NH}
Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{Γ η}

^{NH} ^{ΠΑ}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ^{π ρ}

^{NH}
Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{ν ρ}

^{ΓΑ}
Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{Γ η}

^{NH}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ^{Δ ρ}

^{NH}
Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{ν' η}

^{NH}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ^{6 λ}

^{ΜΕΛ} ^{NH}
Κ υ ρι ε ε λε η σον ^{ν ρ}

C ^{NH}
οι Κυρι ε ^ν **α**

A ^{NH}
μην **α**

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α'

Ἦχος **α** Δι

- Ἀγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. 91:2
- Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. 91:3
- Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. 91:5
- Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. 91:16

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος **α** Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

T ⁵
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω σον

⁶
η μας

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν.

T ⁶
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η

μα α ας

Συναπτή μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

ἀντίφωνον β'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1
- Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1
- Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. 92:4
- Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. 92:5

Κ̣ Π̣ ρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η μας Κυ

ρι ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δ̣ι̣

Πανδέκτη 1851 σ.26#

Δ̣ ο̣ ξ̣α̣ Πα̣ τρι̣ και̣ Υ̣ι̣ ω̣ και̣ Α̣ γι̣ ω̣ Πνευ̣ μα

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα

νατος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι

στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευμα τι σω σον η μα

α ας

Συναπτή μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ'

Ἦχος Δι'

πρωτ. Κων. Παπαγιάννης
Αντιφωνάριον 2009 σ.71

- Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. ^{94:1}
- Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. ^{94:2}
- Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ^{94:3}

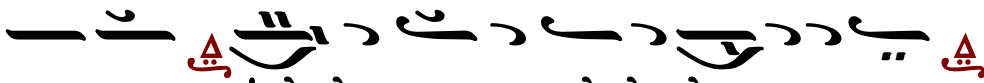
Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι'

Πανδέκτη, 1851 σ.26*

σω σον η μα ας Υι ε ε Θεου ο εν α γι οις θου

μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου

Σοφία ὀρθοί.

Δ ε ευ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι

στω

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι οις

θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκια

μαρτυρικόν

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη η η

ται ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι οι κα

λως τον α γω να τε λε σαν τες και την πι στιν τη ρη σαν

τες παρ ρη σι αν ε χον τες προς τον Σω τη η ρα

 υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα

 τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η

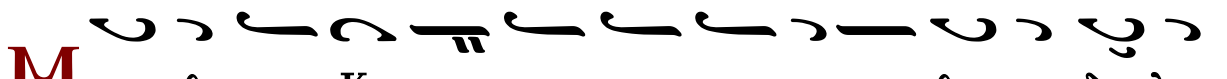

 μων

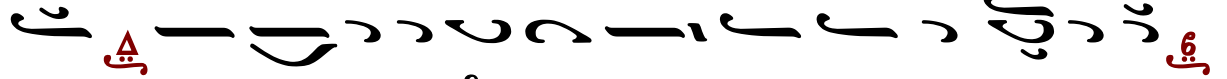
νεκρώσιμον

Ἦχος Δι

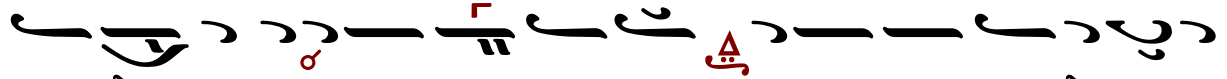
πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον 2004 σ.497

Μνη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των δου λων

 σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον συγ χω ρη σον

 ου δεις γαρ α να μα αρ τη τος ει μη συ ο δυ να με

 νος και τοις με τα στα σι δου ναι την α να α α παυ

 σιν

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθός (τοῦ δούλου σου / τῆς δούλης σου / τῶν δούλων σου), καὶ ὅσα ἐν βίῳ (ἡμαρτε / ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδείς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ (τῶ μεταστάντι / τῇ μεταστάσει / τοῖς μεταστᾶσι) δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Κοντάκια

Κοντάκιον νεκρώσιμον τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ —²

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.255

Δόξα...

Μ ε τὰ τῶν ἀγιῶν ἀναπαύσον Χριστέ τας ψυ
χὰς τῶν δούλων σου **δ̣ι̣** ἐνθά οὐκ ἐστὶ πόνος οὐ
λύπη οὐστὲ ναγμός **δ̣ι̣** ἀλλὰ ζωή ατελευτήη
τος **δ̣ι̣**

Κοντάκιον μαρτυρικὸν τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι̣ Νη̣ —²

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θεῖα Λειτουργία 1909 σ.26*

Καὶ νῦν...

Ω ς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῶν φύτων γῆς κτι
σεως ἡοικουμένη προσφείσοι Κύριε τοὺς θε

ο φο ρου ους μαρ τυ υ ρας ταις αυ των ι κε σι

αις εν ει ρη νη βα θει α την Εκ κλη σι αν σου δι

α της Θε ο το κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε

ε ε ε

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιος ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ υ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

α γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η

μας

Δ υ ναμις α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ

υ ρος α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἀπόστολος

Σαβ. κδ' εβδ.

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου.

Πρόσχωμεν

- Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 31:11
- Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἔπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. 31:1

Σοφία

Πρὸς Κορινθίους β' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:1-6

Πρόσχωμεν

Ἄδελφοί, ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. Ζηλωῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλω· ἡρμოსάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ· φοβοῦμαι δὲ μή πως, ὡς ὁ ὄφις ἐξηπάτησεν Εὐάν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς τῆς εἰς τὸν Χριστόν. Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει, ὃν οὐκ ἔκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἔλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε. Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκένοι τῶν ὑπὲρ λίαν Ἀποστόλων· εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούια

Ἦχος λ̣ π̣ \hookrightarrow Πά Δι χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85*

- Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. 64:5
- Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἧ ἡρετίσατο. 24:12

Εὐαγγέλιον

Σαβ. η' εβδ.

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 9:37-43

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατελθόντι τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήνητησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. ³⁸καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπιβλέψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενῆς μοί ἐστι· ³⁹καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτόν μετὰ ἄφροῦ καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ συντριβὸν αὐτόν· ⁴⁰καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ⁴¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε. ⁴²ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτόν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἴασατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ⁴³ἔξεπλήσσαντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενῆς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἔλεησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλεησον.

Κύριε, ἔλεησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἔλεησον.

Κύριε, ἔλεησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἔλεησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξί καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἔλεησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἔλεησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἔλεησον. (γ')

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἔλεησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὔξασθε οἱ κατηχοόμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχοόμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχομένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῆ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιμένῃ.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὅσοι κατηχοόμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχοόμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχοόμενοι, προέλθετε. Μὴ τις τῶν κατηχομένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι ὁ Θεός τὴν δέησιν ἡμῶν· ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία!

Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρσεως ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δώξης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν,

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Χερουβικό

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.347#

Ο ἰ τα α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου οι

οι τα Χε ε ε ρου ου ου βι μι μυ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι κω ως μυ στι κω ω ω ως ει ει κο ο νι

ι ι ι ζο ο ο ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ζο ον

τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι

τη ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α Τρι ι α α α α

α α α α δι τον τρισ α α α α γι ι ον

υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α α δο ο

ο υ υ μνον προ οσ α α α α α δο ον τε ες πα

σαν τη η ην βι ι ο τι ι κη η ην α πο θω ω

ω ω με ε θα με ε ε ε ε ρι ι μνα αν

ς τον βα σι λε ε ε ε α των ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον

τα α α ξε ε σι ιν αλ λη λη ι ι ι

α α α α α α α α

Λειτουργικά

Ἦχος λ̣ π̣ Πα̣ χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.349

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν

Κ υ υ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Σ ο ι ο ι ο ι ο ι Κυ ρ ι ε

Α α μη η η ν

Και τῷ πνεύματι ἰσου

πατέρα ἕνα ὄντα καὶ ἀγαθόν Πνεῦμα

ἕνα Ἐκκλησίαν ἁγίαν καὶ ἀκατάρακτον

στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ε λε ο ν ει ρη η η νη σ θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

α ξι ι ο ον και αι δι ι και αι ο ον

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη η ρη σ ο ου ρα νο ος και η γη της

δο ξη σ σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

ε υ λο γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ι ου ^χ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι

στοις ^{π'}

Α μη η η η η η η η ^Δ

Α α α α α μη η η ^{χ π'}

Β ε υ υ μνου ου ου ου μεν ^π σε ευ λο γου ου ου

μεν ^ο σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με ^χ

θα α α σου ο ο Θε ε ο ος η η μω ων ^{χ π'}

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ̣ Πά χ̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.351

Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^χ μα κα ρι ι ζει ^ο

ειν σε την Θε ε ο ο το ο ο κο ον την α ει μα

κα ρι ι στον και παν α μω ω μη η η τον και

μη τε ε ρα α του Θε ε ου ου η η μω ων την τι ι

μι ω τε ε ραν των Χε ρου ου βι μι και εν δο

ξο τε ε ρα αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ως των Σε ρα α

φι μι την α δι α φθο ο ο ο ο ρως Θε ο ο

ο ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε κου ου ου σα αν την

ον τως Θε ο το ο ο ο κον σε ε με γα λυ νο με

ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόνητος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐναντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τον ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τας κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Κοινωνιόν

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε,
καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π̣ π̣ Πα

Θεοδώρου Φωκαέως
Ταμείον Ανθολογίας
τόμος γ' 1869 σ.365#

Μ α κα α α α α α α α α α α α

α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα

α α α ρι ι οι οι ους ε ξε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ους ε ξε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ξω ω και

προσ ε λα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α βου ου ου ου

ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε κυ ρι ι ι

ι ε και το μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

σ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο ο ο ο ο ο

ο ν α α ι α α α α α α α α α α α υ τ ω

ω ω ω ω ω ν εις γε νε α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α εις γε νε ε ε α α

α α α α α α ια χα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γε νε α αν και γε

ε ε ε νε α αν α α α λ λη λου ου ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α α

Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμην, ἀμην, ἀμην. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

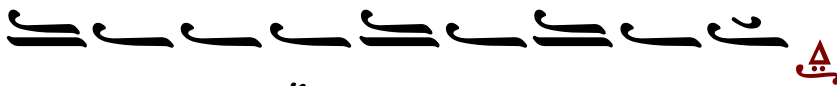
Εἰδομέντο φως το αληθινον ελαβομεν
πνευμα επουρανιον ευρομεν πιστιν αλη
θη αδιαιρετον Τριαδα προσκουου ουου ουν
τες αυτη γαρ η μας εσωσε εε

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἦχος Δι

Θρασύβουλος Ξεν. Παπανικολάου
Θεία Λειτουργία 2014 σ.545#

α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι

ων και εις ζω ην αι ω νι ον

ΜΕΛ

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε

σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως αν υ μνη

ΓΑ

ΔΙ

ΜΕΛ

σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω σας η

ΒΞ

μας των α γι ων σου με τα σχειν μυστη ρι ι ων

ΜΕΛ

τη ρη σον η μας εν τω σω α γι α σμω

ΒΞ

ο λην την η με ραν με λε των τας την δι και ο συ

ΜΕΛ

νη σου αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ

λη λου ου ι α α α

Ὁρθοί. Μεταλαμβάντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,

εαυτούς και ἀλλήλους, και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοί Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, και σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε και ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου και εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει και μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἀρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ και παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ και πᾶν δῶρημα τέλειον ἀνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, και σοὶ τὴν δόξαν και εὐχαριστίαν και προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἦχος **Δι**

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Ε **ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με**

ΒΒ
Α **πον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος** (δεις)

ΔΙ
Τ **ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε**

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ο ος

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῆ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον. (γ') **Πάτερ** ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι'

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

Τον ^{Δι} ευ λο γου ου ουν τα και α γι α ζον τα η

μας Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ,
πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

